

Елисавета Багряна

Младост

Додея ми, майко, робска орисия
в господарски двори и с тежко имане.
Саван ми е пуста свилена премяна:
под чисти жълтици да превивам шия
под скъпи чумбери да прикривам вежди,
от гривни ковани с ръка да не сегна,
от сребърни пафти снага да ми тегне –
тежко да присъпям, плахо да поглеждам...

Искам, майко, млада – младост да позная.
Злато ми снагата, свила ми косите,
господарска воля – огъня в очите.
Довека ли, майко, младостта ни трае?
Да стана зарана, да ошетам двора,
па да литна в къра – и да ми е тесен, –
сърпа да извия и викна песен,
та да потрепери равното Загоре...

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11684>]